

Våra sedvänjor

Allting förändras, så även våra sedvänjor. Inte ens våra sommarfester är riktigt vad dom var förr i tiden. I stället för den gamla präktiga dansen på logen skall det numera vara twist med nöjesfält, chokladhjul, korvstånd samt uppträdande av någon person, som av oförklarlig anledning vid något tillfälle fått drabba TV-rutan med sin uppfattning av begreppet sång.

Utanför festområdet står en ansenlig samling plåtlådor och ser även de ut att ha det trist.

Fordomdags iförde sig befolkningen sommartid värmande skinnbyxor samt knätofsar då det var dags att bege sig till fröjden på logen. Man utförde där hambo, schottis med knäspark samt liknande muskelstärkande kulturyttringar, varpå man samlades på stallbacken för att i all gemytlighet dunka förstånd i varandra med snusdosor och klackjärn.

De nutida cigarrerna och 20-paketet cigaretter är tyvärr av föga hjälp i en sådan situation. Den vackra sedvänjan har därför på många håll i landet fallit i glömska. Att exempelvis slå någon i hatten med en god cigarr är både obildat och verkningsslöst, med undantag för cigarren.

Sedvänjan sommartid att de unga flickorna skulle plocka nio sorters blommor för att lägga under huvudkudden och därpå drömma om sin tillkommande betraktas numera som en kurositet av närmast asocial art, såvida inte den unga flickan nödvändigt önskar sig en vegetarian.

Numera kan det i stället hända att den något mer vuxna flickan lägger nio sorters blommor under kudden, detta i hopp om att sedan i drömmen få ett tips om vem hon skall skilja sig ifrån.

Midsommarens rykte som romantikens speciella tid, särskilt farlig för alla män, stod sig även i år. Mängden av förlovningsannonser efter helgen klagjorde med skrämmande tydlighet att en olycka*sällan kommer ensam.

Fordomdags föll damerna i socknen alltid som mogna frukter för lördagskvällarnas vilde speleman på logen.

Spelemannen hette vanligtvis Svart-Jonte eller Tattar-Jerker. Han gned utan uppehåll eller övertidsersättning fram vemod,

drev och de mörka ögonen blixtrade.

Den unga vackra folkskollärarinnan och storbondens sturska Majsan virvlade i extas runt på loggolvet, medan djävulsdrillarna pep och halmtussarna rök. De myste över vissheten att i natt skulle Svart-Jonte lockas till en trivsamt stund på löftet när basset var över.

Numera har spelemannen kaminrör, målbrottsröst, el-gitarr och förstärkarlåda med sladdar. Han är helt ofarlig för såväl den unga vackra småskollärarinnan som för storbondens sturska Majsan. Han skulle i alla fall bara trassla in sig i alla förstärkarladdarna om det ville sig.

Den muntra samvaron på stallbacken med hållfasthetsundersökningar av medförda snusdosor och blydaggar är också en ofta glömd sedvänja. Möjligen kan man få se två bilister, vilka spontant stannat vid väggkanten för att betygsätta varandras körskicklighet, med liv och lust ägna sig åt att väcka de gamla sedvänjorna till nytt liv. Den ökade polisbevakningen på våra vägar minskar dock möjligheten att helhjärtat ägna sig åt detta pietetsfulla värv.

Apropå sommarfester så har en vetgirig läsare bett att få besked om vad som menas med "Twist-konfekt", en vara som på sistone börjat förekomma i annonser.

Svar: Har personligen varit skonad från denna nyhet i konfektbranschen. Förmodligen rör det sig om någon seg sak, som plötsligt glider ur munnen och sedan fastnar mellan knäna. Därav de twistbitna personernas